

provincijala O. Ante Markovića, svršetkom god. 1732, dao dozvolu i pismeno. Kad je pak velika bosanska provincija god. 1735 bila razdijeljena na tri, i od toga nastala posebna franjevačka provincija u Dalmaciji, novoj provinciji bio je potrebit novi samostan u Splitu kao središtu. Papa Klement XII breve-om od 28. III. 1735 ovlastio je nadbiskupa Kačića, da hospicij na Dobromu proglaši pravim samostanom i dispensira od pristanka drugih starijih samostana, koji se je tražio po crkvenim propisima. Nadbiskup je dobio Papino pismo 25. IV. 1736, odmah o njemu obavijestio dolične samostane i, dispensirajući od njihove privole, nakon dva dana, t. j. 27. IV. 1736, ovlastio provincijala O. Jeronima Filipovića i njegove nasljednike, da hospicij na Dobromu proglaše pravim samostanom: što je učinjeno još istoga dana.²⁶ Time je nadbiskup Kačić postao jednim od najvećih dobročinitelja samostana Gospe od Zdravlja, jer je bio osnivač samostana i crkve kao što je bio osnivač javnog štovanja Gospe od Zdravlja. Radi ovih i radi drugih njegovih zasluga starešinstvo provincije, posebno vrijedni O. Jeronim Filipović, koga je uvelike cijenio, bili su mu pri ruci u svima poteškoćama, pa ga je proglašilo i subratom (confrater) provincije sa svima duhovnim pogodnostima. Preminuo je 7. X. 1745, na osminu sv. Jeronima, pokrovitelja Dalmacije, komu je bio posebno pobožan.²⁷

3. O. Bernardin Pavlović²⁸

Kad se je Bogu svidjelo, da proslavi sliku Gospe od Zdravlja, što se je čuvala u malom hospiciju OO. Franjevaca na Dobromu, te da po njoj sačuva Dobri od kuge, starešinom hospicija bio je O. Bernardin Pavlović iz Stona. Naša braća nijesu tada imala ni crkve ni kapele, a ni pristojnog prebivališta. Uprav su dobili dozvolu da grade samostan, a s njim i crkvu. O. Pavlović bio je počeo graditi

²⁶ V. gore str. 87—89; Crnica, Glavni dogadaji, s. 13 sl.

²⁷ Farlati, n. mj. 557; Fra Ante Gospe od Zdravlja, n. mj. 57; Zlatović, Monografije, 392.

²⁸ Fra Ante Gospe od Zdravlja, O. Bernardin Pavlović, u »Gospi od Zdravlja« 1935, s. 83—86, 119—122.